

عملکرد تیم ملی والیبال در مسابقات قهرمانی جهان در گفت‌وگوی «جوان» با مسعود آرمان

جوان‌گرایی هزینه دارد!

گفت‌وگو
دنیاحیدری

تیم ملی والیبال ایران اگر چه با کسب دو برد مقابل آرژانتین و مصر شروع خوبی در مسابقات والیبال قهرمانی جهان داشت اما با قبول شکست برابر برزیل در یک‌هشتم‌نهایی از راهیابی به یک‌چهارم‌بازماند و با حضور در رده سیزدهم به کار خود خاتمه داد؛ جایگاهی که انتقادهای بسیاری را برای عطایی و یارانش به دنبال داشت. با وجود این اما به زعم مسعود آرمان، مربی و پیشکسوت والیبال ایران، تکرار عنوان قبلی با وجود گرای بی‌معی بیشترفت.

■ ■ ■

عملکرد تیم ملی والیبال ایران در مسابقات قهرمانی جهان را چگونه دیدید؟

تیم ملی والیبال ایران در این دوره از رقابت‌ها عملکرد خوبی داشت. شاگردان عطایی کار خود را با کسب دو پیروزی مقابل آرژانتین و مصر آغاز کردند و می‌توانستند مضاف با هلند را نیز به ست پنجم بکشانند چرا که دیدیم در ست چهارم توانستند شش، هفت پونز از حریف جلو بیاینند، اما در نهایت نتیجه را واگذار کردیم. منصفانه اگر نگاه کنیم، اگر چه تیم ایران مقابل هلند و برزیل خوب کار نکرد اما در کل عملکرد خوبی داشت.

اما بسیاری بر این باورند که عملکرد والیبال ایران در لیگ ملت‌ها به مراتب بهتر بود.

دقیقاً مسئله این است. عملکرد شاگردان عطایی در لیگ ملت‌ها انتظارات را تا حد زیادی بالا برد، به طوری که به نظر می‌رسد فراموش کردیم این تیم با تغییرات زیادی راهی قهرمانی جهان شده و باید به تیمی که دستخوش تغییرات شده است، فرصت داد. در برخی از بازیکنان تیم ملی برای نخستین بار حضور در رقابت‌های جهانی را تجربه می‌کردند و این کم‌تجربگی را می‌شد به وضوح در برخی دقیق این بازی‌ها دید، به همین دلیل باید به این تیم زمان داد. باید تحمل خود را بالا ببریم تا والیبال ایران بتواند با هضم تغییرات انجام‌شده و کسب تجربه، گام‌های محکم‌تری بردارد و نتایج بهتری کسب کند، هر چند در این رقابت‌ها نیز عملکرد کلی تیم ملی والیبال ایران بد نبود.

به نظر می‌رسد ایستادن بر سکوی سیزدهم نتوانسته است رضایت جامعه والیبال را کسب کند.

درست است که نتیجه رقم‌خورده، نتیجه دلخواهی نبود، اما باید این نکته را هم در نظر گرفت که تیم ملی والیبال ایران در حالی موفق به تکرار رتبه قبلی شد و با ایستادن بر سکوی سیزدهم به کار خود در این رقابت‌ها پایان داد که بسیاری از بازیکنان تجربه و ستاره‌های خود را برخلاف مرتبه قبلی در این دوره به همراه نداشتند، یعنی تیم ملی چهار سال قبل با تمام ستاره‌هایش بر سکوی سیزدهم ایستاده بود و امسال بدون آن مهره‌های تأثیرگذار و از این منظر نگاه کنیم، نتیجه حاصله نه تنها بد نیست که می‌تواند نشان از پیشرفت نسبیست به رقابت‌های جهانی قبلی داشته‌باشد.

همانطور که اشاره کردید، بازی با هلند و برزیل چنگی به دل نزد. هر چند تیم ملی

می‌توانست در مصاف با هلند نتیجه دیگری را رقم بزند اما والیبالیست‌های ایران از نام برزیل ترسیدند!

درست است که برزیل در مصاف با ایران کم‌اشتها بازی کرد و ما به خودمان باختیم تا حریف نامی توان منکر قدر بودن حریف شد. بازیکنان و کادرفنی برای

این بازی تلاش بسیار کردند اما اسم برزیل هم بزرگ است. شاید اگر بازیکنان تیم ملی تجربه بیشتری داشتند یا حداقل بازی‌ای را که مقابل آرژانتین و مصر ارائه داده بودند به نمایش می‌گذاشتند، به نتیجه دیگری دست می‌یافتند، اما تمام این موارد مستلزم

تجربه‌اندوزی است که تیم عطایی به آن نیاز دارد و این تجربه با برگزاری بازی‌های متعدد است که به دست می‌آید چرا که ما مقابل هلند و برزیل به اشتباهات فردی باختیم؛ اشتباهاتی که کسب تجربه می‌تواند از تعداد آن بکاهد.

تجربه‌اندوزی در ست است، اما عدم کسب نتیجه دلخواه در این رقابت‌ها کار والیبال ایران را برای کسب سهمیه المپیک سخت کرد. اینطور نیست؟

متأسفانه همین‌طور است. بدون شک اکنون با توجه به نتایج رقم‌خورده کار تیم ملی والیبال ایران برای

درد

بازیکنان و کادرفنی برای بازی با برزیل تلاش بسیار کردند اما اسم برزیل هم بزرگ است. شاید اگر بازیکنان تیم ملی تجربه بیشتری داشتند یا حداقل بازی‌ای را که مقابل آرژانتین و مصر ارائه داده بودند به نمایش می‌گذاشتند، به نتیجه دیگری دست می‌یافتند، اما تمام این موارد مستلزم تجربه‌اندوزی است که تیم عطایی به آن نیاز دارد

بررسی عملکرد تیم ملی والیبال در مسابقات جهانی

شخصاً نیز بر این باورم باید اهسته‌اهسته در این مسیر گام برداشت، اما مسئله این است که نمی‌توانیم امروز به دلیل کسب نتایج خوب از این تیم تعریف کنیم و فردا با کسب نتیجه‌ای دیگر، این نوع جوان‌گرایی را بگویم؛ این نه منطقی است، نه اصولی و نه منصفانه.

این تغییرات در لیگ ملت‌ها جواب داد. پس نمی‌توانیم امروز که تیم به نتایجی که می‌خواستیم دست نیافته، آن را زیر سؤال ببریم، وقتی می‌بینیم این روش جواب داده است، باید اعتماد و حمایت کنیم. خصوصاً که این تصمیم پدیده‌هایی چون اسماعیل‌نژاد را رو کرد، او که در نیم‌فصل دوم به شهداب اضافه شد، در نخستین حضور خود در مسابقات قهرمانی جهان چنان خوش درخشید که نظر بسیاری را به خود جلب کرد، پس فارغ از نتیجه نتیجه حاصله، باید این مسورد را نیز در نظر گرفت. اینکه اگر دستت به جوان‌گرایی نمی‌زدیم و همچنان به ستاره‌های خود تکیه می‌کردیم، فرصتی برای شکوفایی استعدادهایی چون اسماعیل‌نژاد یا صابر کاظمی ایجاد نمی‌شد. درست است با تکرار رده سیزدهم توان جوان‌گرایی خود را دادیم اما در مقابل شرایط شکوفایی استعدادهای دیگری را فراهم کردیم.

یکی از ایرادهایی که به تیم عطایی گرفته می‌شود به نحوه جوان‌گرایی آن برمی‌گردد. اگر چه هنوز هم در تیم بازیکنان با تجربه وجود دارند اما عده‌ای بر این باورند که نظر جوان‌گرایی باید قطره جگانی باشد. نظر شما چیست؟

کسب سهمیه سخت شده اما می‌توان با حمایت و کار بیشتر، بر مشکلات فائق آمد و جواز کسب حضور در المپیک فرانسه را به دست آورد، هر چند سخت باشد.

گویا همین یک مورد دلیل خوبی برای انتقاد از تیم عطایی است!

انتقاد کردن خوب است، اما به شرط اینکه منصفانه انتقاد کنیم نه مغرضانه. انتقاد سازنده نه فقط بد نیست که می‌تواند باعث پیشرفت تیم هم بشود، اما نباید فراموش کنیم انتقاد صرف کار نذاری است. می‌توانیم بنشینیم و از سر تا پای تیم عطایی ایراد بگیریم، اما خوب است قبل از آن به این مسئله هم بیندیشیم که در مصاف با والیبال ایران با مربیان خارجی و امکانات و شرایطی که برای آنها مهیا بود، چگونه نتایج می‌گرفت و ما مربی ایرانی چه نتیجه‌ای گرفته‌است. عطایی یا هر مربی ایرانی دیگری که سکان هدایت تیم ملی والیبال را به دست داشته باشد، جدا از سرمربی تیم بودن، نماینده مربیان ایرانی است، به همین دلیل انتقاد سازنده و حمایت‌از او، حمایت از جامعه مربیان داخلی است. درست همانطور که تخریب او به معنای تخریب سایر مربیان ایرانی است.

برای هدایت این تیم در مسیر موفقیت باید چه کرد؟
حمایت، برپایی اردوهای تدارکاتی و بازی‌های دوستانه بعد از رقابت‌های لیگ. این تیم باید برای موفقیت ساخته شود و برای این منظور تلاش و حمایت لازم است و پس.

به جوانان فرصت بدهیم

■ **فریدون حسن**

تیم ملی والیبال ایران با یک چهره تازه در مسابقات قهرمانی جهان شرکت کرد؛ یک تیم دگرگون‌شده که تنها تجربه‌اش حضور در لیگ ملت‌های والیبال بود. بهروز عطایی به عنوان اولین مربی ایرانی تیم جوان‌شده والیبال را تحویل گرفت، به لیگ ملت‌ها رفت و به زغم یک شروع ناامیدکننده در ادامه نتایجی گرفت که همه را امیدوار کرد. شاید همین امیدواری بود که میزان توقع از تیم جوان‌شده ایران در مسابقات قهرمانی جهان را بالا برد؛ جایی که معلوم بود کار چقدر سخت‌تر از لیگ ملت‌هاست، اما در خشش بازی‌های پایانی لیگ ملت‌ها باعث شد همه از شاگردان جوان و کم‌تجربه عطایی توقع یک نتیجه فوق‌العاده داشته باشند.

وقتی آرژانتین را بردند و مصر را هم مغلوب کردند، باز هم این توقعات بالا رفت و با شکست از هلند ناگهان کاخ آرزوهای همه خراب شد تا حتی باخت به برزیل را هم یک فاجعه قلمداد کنیم. شاگردان عطایی با بداقبالی به هلند باختند و در مصاف با برزیل هم تا سر حد توان مقاومت کردند اما تیم جوان‌شده ایران تجربه لازم را نداشت تاوداعی زود هنگام با مسابقات قهرمانی جهان داشته باشد.

حالا اما آنچه مهم است حمایت از این تیم جوان و دادن فرصت به تیم و سرمربی ایرانی و کاربلد آن است. عطایی تیمی را تحویل گرفت که سنسارگان بزرگی چون معروف، موسوی و غفوری از آن جدا شده بودند، با وجود این بچه‌های والیبال قدمی عقب نگذاشتند و کارشان را به بهترین شکل ممکن انجام دادند. امروز خیلی راحت می‌توان چوب برداشت و تیم خوب عطایی و خودش را به خاطر شکست مقابل هلند و برزیل زد، اما فراموش نکنیم والیبال ایران حتی با بزرگان خود هم مقابل این تیم‌ها زانو زده است و اینگونه نیست که حالا تیم جوان‌شده ایران با شکست مقابل آنها تمام آنچه به دست آمده است بر باد داده باشد.

نکته قابل توجه این است که باید به این تیم بها داد. باید به بهروز عطایی به عنوان یک مربی ایرانی کارآمد فرصت داد تا تیشمش را ریکواری و نقاط ضعف و قوتش را بررسی کند. از همه مهم‌تر بازیکنان جوان ایران هستند که در دو رویداد مهم قبل هر چه در توان داشتند به کار گرفتند تا جایگاه والیبال ایران را در جهان حفظ کنند و نباید از انصاف دور شد که در این کار موفق هم بودند. معرفی ستاره‌های جوان که می‌توانند یا جای پای بزرگان والیبال در تیم ملی بگذارند، یکی از کارهای مهمی بوده که تیم جوان‌شده بهروز عطایی آن را انجام داده است. این که شاید خیلی‌ها تصور دارند آن را به این زودی‌ها نداشتند، اما جوانان والیبال ایران آن را ثابت کردند. تمام اینها باعث می‌شود به احترام تیم ملی والیبال ایران و مربی ایرانی و کادر تمام ایرانی‌اش قدم‌ها بایستیم و توقع داشته باشیم مسئولان والیبال هم با تمام توان پشتیبان این تیم خوب و جوان باشند؛ تیمی که هم در لیگ ملت‌ها و هم در مسابقات قهرمانی جهان نشان داد حرف‌های زیادی برای گفتن دارد، به شرط آنکه عجله نکنیم و به این تیم و ستاره‌های جوانش فرصت رشد و نتیجه‌گیری بدهیم.

بازتاب

از قهرمانی قاطعانه ایتالیا تا غایت برزیل در فینال

■ **شمیم رضوان**

کمتر کسی تصورش را می‌کرد ایتالیا جام بیستمین دوره مسابقات والیبال قهرمانی مردان جهان (۲۰۲۲) را بالای سر ببرد، آن هم با کنار زدن لهستان مدعی و میزبان که از حمایت پرشور هوادارانش در سالن اسپودک آرن‌نا شهر کاتوویتسه سود می‌برد. این چهارمین قهرمانی لاجوردی‌پوشان بود، اما بعد از ۲۴سال موفقیتی مقتدرانه که با کسب هفت برد متوالی برابر تیم‌های کانادا، ترکیه، چین، کوبا، فرانسه، اسلونی و لهستان رقم خورد. نماینده سرزمین چکمه‌ای پیشتر در سال‌های ۱۹۹۰، ۱۹۹۴ و ۱۹۹۸ در سه دوره متوالی به مقام قهرمانی جهان دست یافته بود و بعد از گذشت بیش از دو دهه، در هجدهمین دوره حضور خود در رقابت‌های قهرمانی جهان به دوران لوچ خود بازگشت تا چهارمین قهرمانی خود را در این رقابت‌ها جشن بگیرد، آن هم در شرایطی که لهستان میزبان نیز هدفی جز قهرمانی دنبال نمی‌کرد و برای دستیابی به این موفقیت شش برد متوالی برابر تیم‌های بلغارستان، مکزیک، امریکا (دو بار)، تونس و برزیل کسب کرد بود برای فینالیست‌شدن دستیابی به جام قهرمانی اما در گام آخر زورش به لاجوردی‌پوشان ایتالیایی نرسید و به نایب‌قهرمانی رضایت داد.

یکی از اتفاقات جالب این دوره حضورنداشتن برزیل در فینال بود. پرافتخارترین تیم دنیا که در پنج دوره قبلی یک پای ثابت فینال بود، در این دوره با قبول شکست مقابل لهستان به رده‌پندی رفت و با پیروزی برابر اسلونی، دیگر میزبان این دوره از رقابت‌ها به گردن او نیز برت دست یافت.

اسلونی که به همراه لهستان میزبان این دوره از رقابت‌های والیبال قهرمانی مردان جهان را به عهده داشت، بی‌شک شگفتی‌ساز این مسابقات بود. این تیم کارش را با برتری مقابل کلمرون آغاز کرد، اگر چه در ادامه به فرانسه باخت اما در نهایت با برتری مقابل آلمان به عنوان تیم دوم گروه راهی یک‌هشتم‌شد و اتفاقاً در این مرحله نیز با آلمان به عنوان یکی از برترین تیم‌های سوم دیدار کرد و یک بار دیگر زورمن‌ها را شکست داد تا به یک‌چهارم و جمع هشت تیم برتر راه یابد، اما این پایان کار پدیده شگفتی‌ساز این دوره نبود و اسلونی به نیمه‌نهایی برسد، مرحله‌ای که اما عبور از آن با توجه به رویارویی با برزیل ممکن نبود و این پایان کار پدیده این رقابت‌ها بود. رقابت‌هایی که ایستن اتفاقات جالب توجهی چون قهرمانی ایتالیا بعد از سال‌ها، حضورنداشتن برزیل در فینال و رسیدن اسلونی تا نیمه‌نهایی بود.

اگر می‌بردیم مسیر راحت‌تری پیش‌روی‌مان بود اما ضعف‌های زیاد مانع از تحقق این هدف شد و مجبور به رویارویی با برزیل شدیم. همان‌طور که انتظار می‌رفت، قناری‌های مدعی با حملات کوبنده و دفاع مطرح‌بریزی شده حتی اجازه پیروزی در یک ست هم به ما ندادند. باخت به برزیل پایان مسیر ایران در قهرمانی جهان بود، در حالی که حریف‌مان در نهایت مقام سوم رقابت‌ها را از آن خود کرد.

■ ■ ■

بررسی دقیق عملکرد تیم در این رقابت‌ها و همچنین میزان راندمان تک‌تک نفرات اعزامی ضروری است. آمار و ارقام هر مسابقه به وضوح نقاط ضعف و قدرت تیم ملی را نشان می‌دهد. برای موفقیت در تورنمنتی

اخیر تیمش، قطعاً این مسائل مورد توجه قرار گرفته اما نتیجه مطلوب نداشته است. برخلاف تورنمنت قبلی، در جهانی خیری از انگیزه بالا نبود، البته منکر تلاش ملی‌پوشان نیستیم اما روحیه جنگندگی آنها در اسلونی قابل قیاس با لیگ ملت‌ها نبود. شاگردان عطایی در این مسابقات بعد از عقب‌افتادن از رقبای بدون انگیزه برای جبران امتیازهای از دست‌رفته تلاش می‌کردند. این مسئله انتقاد کارشناسان را نیز به همراه داشت.

■ ■ ■

قرار گرفتن در گروه آخر مسابقات برای تیم ملی مناسب به نظر می‌رسید اما با شروع بازی‌ها، سطح آمادگی بازیکنان ما و رقبای مشخص شد. دیدار اول با آرژانتین بوده، تیمی که هم ما از آنها شناخت خوبی داریم و هم آنها از ما. در حالی که تصور می‌شد یک برد نسبتاً راحت در انتظارمان باشد اما ایران در همان گام نخست به در‌دسر افتاد و به سختی از سد حریفش گذشت. مصر حریف بعدی بود که ۳بریک شکست را پذیرفت، با این حال یک نکته را نباید فراموش کرد؛ ملی‌پوشان دو ست اول بازی را با اختلاف به پیروزی رسیدند اما در حالی که می‌توانستند یک برد ۲ بر صفر و قاطع کسب کنند، ست سوم را با ۳امتیاز اختلاف به مصری‌ها واگذار کردند و بازیکنان حریف برای کامبک زدن و تغییر نتیجه حساسی روحیه گرفتند تا جایی که تیم مصر تا لحظه آخر با پایایی پیش آمد و در نهایت هم ۲۶ بر ۲۴ ست چهارم را به ایران باخت. این نتیجه

نشان داد ملی‌پوشان کشورمان خیلی زود حریف را دست‌کم می‌گیرند و دست از تلاش می‌کشند. این تفکر باعث شد کار تیم گره بخورد. بازی با هلند را هم

گزارش
شیوانوروزی

شرايطی که با تعویق بازی‌های آسیایی یکی از رویدادهای تابستان کم‌شد اما تیم ملی والیبال دو تورنمنت مهم لیگ جهانی و رقابت‌های قهرمانی جهان را پشت سر گذاشتند، با این تفاوت که در نخستین رویداد درخشش قابل‌قبولی داشت اما در رویداد دوم نتوانست انتظارات را برآورده کند.

■ ■ ■

مهم‌ترین تغییر ایجادشده در تیم‌ملی حضور کادر تمام ایرانی بود؛ اتفاقی که در یک دهه اخیر سابقه نداشت اما داووزنی، رئیس فدراسیون این ریسک را پذیرفت و به بهروز عطایی و دستیارانش اعتماد کرد، البته این تغییر رویه به مذاق برخی‌ها خوش نیامد و انتقادهایی را در پی داشت، منتها نتایج به دست آمده در لیگ جهانی نگرانی‌ها را برطرف کرد و بسیاری از منتقدان قبلی به حامیان عطایی تبدیل شدند. با توجه به عملکرد بلندقامتان در این رقابت‌ها، انتظارات دوباره از تیم‌ملی بالا رفت و همه منتظر تکرار آن نتایج درخشان در جهانی ۲۰۲۲ بودند که متأسفانه این اتفاق رخ نداد.

بین این دو رویداد یک ماه فاصله بود و به نظر می‌رسد شرایط به گونه‌ای پیش رفت که اعضای تیم‌ملی نتوانستند درخشش لیگ ملت‌ها را در جهانی تکرار کنند. در این مدت کادرفنی قاعدتاً باید ریکواری روحی و جسمی، آنالیز دقیق بازی‌ها و کارخان، بررسی ضعف‌ها و مرور تاکتیک‌های متناسب با حریفان را در دستور کار قرار می‌داد. با شناختی که از آقای عطایی داریم و با توجه به عملکرد خوب